

ת"פ 29218/03/16 - מדינת ישראל נגד עאדל אדריעי

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 29218-03-16 מדינת ישראל נ' אדריעי

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עאדל אדריעי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 23.10.15 בשעה 12:45 במחסום תרקומיא, הסיע הנאשם במוניתו תושב הרשות הפלשתינאית שאין בידו אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 6.12.17 הציגו הצדדים הסדר, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. לא הוצגה הסכמה עונשית. ההגנה ביקשה לבחון אפשרות לביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 52, נשוי אב ל-6 ילדים. ביחס לעבירה הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הסיע 3 נוסעים ובדק אחד מהם. הודה בכך שהתנהל בצורה פזיזה, חש בושה וחרטה על מעשיו. כיום ער יותר לסיכון הבטחוני הגלום בהתנהלותו. הנאשם נעדר הרשעות. שירות המבחן ציין כי הנאשם לא הציג מסמכים המצביעים על נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה. עם זאת, לאור עברו ולקחת האחריות והיותו בעל סולם ערכים נורמטיבי, המליץ שירות המבחן לשקול ביטול הרשעתו. בנוסף, המליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף של 120 שעות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי הפגיעה בערכים משמעותית, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. המאשימה סבורה שהמלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירה ועתרה להטיל על הנאשם ענישה בדמות מאסר ברף הנמוך - בינוני של המתחם, פסילה בפועל פסילה על תנאי מאסר מותנה קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית טען, כי הנאשם נורמטיבי, נעדר עבר, שיתף פעולה עם שירות המבחן, לקח אחריות הביע חרטה, איש עמל. לדבריו הנוסע שוחרר ולא היווה כל סיכון. לדבריו יש להימנע מהרשעה ולאפשר לו לפתוח דף חדש. ככל שבית המשפט יחליט להרשיעו הוא ביקש כי המאסר המותנה יהיה סמלי, שכן מדובר בנהג ציבורי ושהקנס יהיה סמלי, שכן מצבו הכלכלי של הנאשם קשה. הנאשם מפרנס 6 ילדים. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מפסילת רישיונו ולהסתפק בפסילה מותנית.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו וציין שזה לא יקרה שוב.

דין

7. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הם שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

8. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה היא ברף הנמוך, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.

9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי יחיד, כי ההסעה נעשתה במחסום תרקומיא. אין אינדיקציה להסעה בשכר.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של

נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 9038/15 **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל**, התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות שירות.

· עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סאלח סרסור נ' מדינת ישראל** התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה ש להסעת שוהה בלתי חוקי, בית שמפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים. למערער ואישתו בעיות רפואיות שנסקרו בתסקיר ובמסמכים רפואיים. מדובר בנאשם בן 77, בעל משפחה, שלא קיבל תמורה מהשב"ח אותו הסיע.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף**; (הסעת שב"ח); ת"פ (פ"ת) 31399-09-15 **מדינת ישראל נ' קינן** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (אשקלון) 18284-07-15 **מדינת ישראל נ' בגדסריאן** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (ב"ש) 19080-09-14 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (רמלה) 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אלעמורי** (הסעת שב"ל); ת"פ (פ"ת) 14453-12-09 **מדינת ישראל נ' קלינר** (הסעת שב"ח); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

ביטול הרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

הגם שנסיבות ביצוע העבירה שבפני אין ברף חומרה גבוהה, והגם שהנאשם נעדר הרשעות קודמות וככלל מנהל אורח חיים נורמטיבי, לא הוכח כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו או תגרום לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיקה ביטול ההרשעה.

כמעט בכל מקרה הרשעה עלולה לגרום נזק כזה או אחר למורשע, אין די בכך בכדי להצדיק בכל מקרה ומקרה ביטול ההרשעה. יש צורך להוכיח שעוצמת הפגיעה כתוצאה מהרשעה פלילית תיצור פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

נטל ההוכחה רובץ לפתחו של הנאשם.

הנאשם לא הרים את הנטל.

הנאשם לא הוכיח כי הרשעתו תפגע בעיסוקו.

לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן לבטל הרשעתו ועם זאת, הנני סבורה כי אין בנימוקים אשר הוצגו על ידי שירות המבחן כדי להצדיק ביטול הרשעה.

מן המפורסמות הוא כי בית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן, ראו למשל רע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל**:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

ראו גם ע"פ 1170/15 **פלוני נ' מ"י**; רע"פ 8344/15 **מחאמיד נ' מ"י**; רע"פ 2208/16 **גוהר נ' מ"י**.

וידגש, אין מדובר בבגיר צעיר, שמצוי בראשית דרכו התעסוקתית, אלא בנאשם שהינו בן 52 שנים, שע"פ האמור בתסקיר שירות המבחן מתפרנס כמחסנאי במחסן של חומרי בניין, ע"פ טיעוני ההגנה, אף נוהג במונית.

עינתי בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם, בשניים מתוכם הנאשמים הורשעו ונגזרו עליהם מאסרים מותנים

וענישה נלווית, בתיק 56474-01-13 ביטל בית המשפט הרשעת הנאשם בשל נסיבות אישיות חריגות, בתיק 18086-03-10 ביטל בית המשפט הרשעה לאחר ששוכנע כי יגרם לנאשם שבפניו נזק קונקרטי בעוצמה המצדיקה ביטול ההרשעה.

בעניינו של הנאשם שבפני נסיבותיו האישיות אינן חריגות באופן שמצדיק ביטול ההרשעה, ואף הנזק שיגרם לו, ככל שיגרם, כתוצאה מהרשעה, אינו בעוצמה כזו המצדיקה ביטול ההרשעה.

14. לאור האמור, הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

16. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את היותו נעדר עבר פלילי.
- את נטילת האחריות על מעשיו.
- את פגיעת העונש בנאשם, בדימוי העצמי.
- את האמור בתסקיר שירות המבחן ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

17. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, ראיתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר. לאור העובדה כי זו הרשעה ראשונה של הנאשם ובשים לב לחלוף הזמן, לא תוטל פסילה בפועל לנאשם, אסתפק בזו הפעם בפסילה מותנית.

18. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות על חוק הכניסה לישראל.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 3,000 להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע ביחידה לקידום נוער ביפו בתפקיד עבודות תחזוקה בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט. הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

ככל שיש מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

ניתן היום, 19.7.2018 במעמד הצדדים.